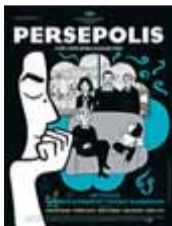

L'INDICADOR

Iranianes

Marjane Satrapi és una dibuixant iraniana que es va fer coneguda per la seva obra *Persepolis*, una història en forma de còmic publicada en qua-

tre volums que explica les dificultats de viure en un Estat teocràtic com l'Iran, especialment sent dona. El juny del 2007 es va estrenar una pel·lícula anomenada també *Persepolis*, que està basada

en la novel·la gràfica de Satrapi.

El film, dirigit per Vincent Paronnaud, va obtenir el premi del jurat del Festival de Cannes i va ser nominada per als Oscar d'aquest any.

L'AGENDA

Maternitats. Exposició del fotògraf Bru Rovira sobre la maternitat en diferents indrets del món. Caixa Fòrum. Barcelona. Fins

al 12 d'octubre.

Ciutats assetjades. Exposició sobre temes d'arquitectura i urbanisme contemporanis. Fundació

Mies van der Rohe. Barcelona. Tot l'agost.

Gandules'08. Cinema a la fresca, en el marc de l'Any Europeu

del Diàleg Inter-cultural. Obres que tracten de situacions de convivència entre cultures. CCCB. Barcelona. Tot l'agost.

ONGs catalanes estenen la lluita contra les desigualtats

PROJECTES

Dani Triadó
BARCELONA

Víctimes de la desigualtat, la violència de gènere i els prejudicis, dones d'arreu del món pateixen la discriminació d'unes societats que, encara avui, impedeixen que tinguin accés a les mateixes oportunitats que els homes, vexades només per la seva condició. La cooperació catalana, gràcies al finançament de l'ACCD, ha estès les seves accions i la seva lluita per tot el globus, a través de projectes que posen èmfasi en la delicada situació de la dona i en el seu apoderament.

El projecte *Dones en la defensa de la democràcia i per la resolució negociada i política del conflicte armat colombià* és el resultat de la relació entre l'ONG Cooperació i la Ruta Pacífica de Mujeres. "Des del feminisme, el pacifisme i l'antimilitarisme, treballem per denunciar i visibilitzar la violència contra les dones, que s'agreuja en conflictes armats", explica Marga Pons, responsable de comunicació de Cooperació. Ambdues entitats emfatitzen la participació de les dones "de forma real" i no només formal en el

procés de pau a Colòmbia.

Des de l'any 2000, l'Associació per als Drets Humans a l'Afganistan (ASDHA) dona suport a col·lectius d'afganeses que, de forma clandestina, lluiten pels seus drets i pels drets de les seves filles al país asiàtic. L'ONG promou, des del 2005 i a través de l'associació Afghan Women's Educational Centre (AWEC), els drets humans bàsics de les dones empresonades per delictes morals a Kabul i a Mazar-e-Xarif. Marta Tudela, tècnica del projecte, detalla que "proporcionem ajuda sociopsicològica a les preses i contactem amb familiars per restablir-ne els lligams".

Debla López és coordinadora del projecte d'integració de les perspectives de gènere en la planificació i els pressupostos locals al Marroc, una eina que té com a objectiu "aconseguir la igualtat de gènere" a través d'una distribució equitativa dels recursos econòmics locals, amb un èmfasi especial en l'apoderament de les dones. A través de la sensibilització i la pressió, el projecte té com a objectiu canviar la mentalitat dels líders locals i nacionals del Marroc per permetre a les dones accedir a la formació i a l'ascens social. ■

La discriminació en xifres

Les dones representen la meitat de la població mundial, però són propietàries només del 10% dels diners que circulen al món i de l'1% de la terra conreada.

Als països en desenvolupament, les dones realitzen el 53% del treball total però només cobren per la tercera part del mateix. Els homes fan l'altre 47% del treball, però més de tres quartes parts és remunerat.

Les dones constitueixen la majoria dels 2.800 milions de persones que subsisteixen amb menys de dos dòlars diaris; també són majoria entre els 1.200 milions que malviuen amb menys d'un dòlar diari.

Es calcula que al món hi ha 854 milions d'adults analfabets funcionals, dels quals 544 milions són dones.

Les nenes constitueixen el 60% dels 113 milions de nens no matriculats a escoles primàries.

Dels 140 milions de joves entre 15 i 24 anys que no saben llegir ni escriure, 86 milions són dones. Si tot segueix com ara, el 2015 hi haurà 107 milions de joves analfabets, dels quals 67 milions seran dones.

Són dones el 66% dels 696 milions de persones que pateixen anèmia per manca de ferro.

El 80% de les persones refugiades ateses per l'ACNUR al llarg de la seva història són dones, nenes i nens.

Les dones ocupen el 14% dels llocs parlamentaris al món, el 6% dels càrrecs ministerials i representen el 14% dels directius de l'economia.

grames d'igualtat d'oportunitats, però encara són limitats, hi ha pocs països de l'Amèrica Llatina que tinguin una institució de gènere i de prestigi, Brasil és l'excepció". Falu apunta que les dones latinoamericanes participen poc en la presa de decisions i que el país que té millors indicadors en aquest sentit és l'Argentina, que va aprovar una llei de quota que establia un mínim d'un 30% de dones en els Parlaments. Falu destaca que l'Argentina i Xile tenen presidentes, Cristina Fernández i Michelle Bachelet, però assegura que el fet de ser dones els ha portat problemes en l'exercici de l'acció de govern.

Milers de dones pateixen casaments forçats i no tenen dret a divorciar-se ni a prendre decisions

Malgrat que a les dones se'ls barra el pas a les esferes de poder polític, sovint són les que s'impliquen més en la lluita pels drets humans o per obtenir millores, però aquest paper no sol ser reconegut.

La clau del canvi d'actituds i mentalitats, segons Falu, és l'educació. "Tot depèn de com eduquem els fills i les filles perquè entenguin que els rols no tenen sexe sinó que són responsabilitats socials o domèstiques" que han d'assumir homes o dones. ■

- 1. Dones pakistaneses** carreguen gerros plens d'aigua
- 2. Estudiants** protesten a Nova Delhi a favor dels drets de la dona
- 3. Manifestació** a Buenos Aires de les 'Madres de la Plaza de Mayo' ■ REUTERS
- 4. Dones del Rajasthan**, Estat de l'Índia
- 5. Protesta a Istanbul**, Turquia, a favor de l'ús del vel ■ AFP

EL GLOBUS

María Jesús Izquierdo

Directora Observatori per a la Igualtat

Iguals... visibles... poderoses?

Avui ja no es posa en dubte que existeix desigualtat entre les dones i els homes. Les mesures necessàries per assolir la igualtat, però, han canviat al llarg del temps. Ara, cal atènyer la igualtat de resultats: no compta el lloc de partida, sinó el d'arribada.

Amb la igualtat de tracte només s'aconsegueix

que l'esclatxa de la desigualtat no s'eixampli més. Pitjor encara, el plantejament és cec en l'origen del desequilibri. Els avantatges socials dels homes provenen del seu estalvi de temps i esforços perquè es beneficien del treball de les dones, els transfereixen recursos. Per tant, les mesures d'acció positiva no són res més que tornar

a les dones allò de què han estat desposseïdes i és la font principal de la seva opressió. Cal fer visible aquest fet.

Ara veiem que també es tracta d'exercir el poder: decidir quins són els objectius on hem d'esmerçar les nostres forces. Dit planejament, la qüestió no és gaudir d'una porció més gros del pastís, sinó la quin

tipus de pastís cuinem, un pastís que no s'enforna a la petita cuina de casa nostra, sinó a la gran cuina de tots, el fòrum social, econòmic i polític. Per aquest motiu és tan important exigir una presència equilibrada de dones i homes en els espais de decisió: participant en la producció i decidint què produïm i com ho distribuïm.